

בש"פ 7862/20 - פלונית נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון
בש"פ 7862/20

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקשת: פלונית

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי
מרכז בתיק עמ"ת 10407-11-20 שניתנה ביום
12.11.2020 על ידי כבוד השופט ע' דרויאן-גמליאל

בשם המבקשת: עו"ד יעקב שקלאר

החלטה

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופט ע' דרויאן-גמליאל) מיום 12.11.2020, שדחה ערר על החלטת בית המשפט השלום בפתח תקווה (כב' השופט א' מלמד) מיום 2.11.2020, בה נקבע כי קיימות ראיות לכאורה ועילת מעצר נגד המבקשת, והיא תשהה במעצר בית מלא עד לקבלת תסקיר שירות המבחן.

1. נגד המבקשת הוגש ביום 21.10.2020 כתב אישום המייחס לה ריבוי עבירות של מעשים מגונים בקטינה מתחת לגיל 14 וכן עבירות של הטרדה מינית. בד בבד עם הגשת כתב האישום התבקש מעצרה של המבקשת עד לתום ההליכים המשפטיים. בו ביום שוחררה המבקשת למעצר בית מלא בתנאים מסוימים, והדיון נדחה לעיון בחומר הראיות (החלטת השופטת נ' מימון שעשוע מיום 21.10.2020).

2. ביום 2.11.2020 קבע בית משפט השלום כי קיימת תשתית ראיתית לכאורית מספקת לשלב בו מצוי ההליך הפלילי וכן כי קיימת עילת מעצר. עוד נקבע כי חרף העובדה שהמבקשת נעדרת עבר פלילי ומעשיה הלכאוריים לא היו מלווים באלימות או בכוח, אין מקום להקל בתנאי שחרורה בטרם תתקבל עמדת שירות המבחן. הדיון נדחה לצורך

קבלת תסקיר ליום 22.12.2020.

על החלטה זו הגישה המבקשת ערר לבית המשפט המחוזי, שנדחה ביום 12.11.2020. בית המשפט דן בערר על אף היותו ערר על החלטת ביניים, וקבע כי מחומר הראיות עולה קיומן של ראיות לכאורה לביצוע המעשים. המתלוננת נחקרה על ידי חוקרת ילדים 3 פעמים ונמצאה אמינה; ישנן ראיות בדבר מצבה הנפשי בקשר לאותו אירוע; הטענה כי מעשי המבקשת נעשו בתום לב מוקשית נוכח ההודעות שהוחלפו בינה לבין המתלוננת; ותוצאות בדיקת הפוליוגרף שביצעה המבקשת לא יכולות לעמוד נגד עוצמתן של הראיות הלכאוריות הקיימות. עוד קבע בית המשפט כי בהתחשב בטיב המעשים ובקטינותה של המתלוננת, קיימות עילות מעצר של מסוכנות ושיבוש מהלכי משפט, וכי שינוי תנאי המעצר יתאפשר לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן בהתאם לשיקול דעתו של בית המשפט קמא.

3. מכאן הבקשה שלפניי, במסגרתה נתקפת קביעתן של הערכאות קמא בדבר קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, וכן מתבקש שחרורה של המבקשת ממעצר בית. בין היתר, נטען כי ההחלטה על קיומן של ראיות לכאורה התקבלה על אחר ומבלי שנבחנו חומר הראיות וטענות ההגנה; כי לא הוברר מהי המסוכנות הנשקפת מהמבקשת; כי לא ניתן משקל לבדיקת הפוליוגרף שהוגשה מטעמה; וכי אין מקום להורות על קבלת תסקיר שירות המבחן בהינתן התנגדותה של המבקשת, בין היתר מכיוון שהתסקיר "יטעה את בית המשפט" וישען על "פרדיגמות ידועות" של הכחשת העבירה והיעדר חרטה. לטענת המבקשת, עניינה מעלה סוגיות כבדות משקל, המצדיקות דיון בפני בית משפט זה ב"גלגול שלישי".

4. דין הבקשה להידחות אף ללא צורך בתגובה.

ההלכה היא כי רשות לערור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים מיוחדים המעוררים שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית או ציבורית (ראו, למשל, בש"פ 5764/19 עמר נ' מדינת ישראל (9.9.2019)). עניינה של המבקשת אינו נמנה על מקרים מסוג זה. בית המשפט המחוזי דן בערר שהגישה המבקשת אף על פי שמדובר בערר ביניים (ראו החלטתי בבש"פ 478/12 אעסס נ' מדינת ישראל (23.1.2012)), זאת כשהמבקשת מצויה במעצר בית, והתנאים המגבילים שהוטלו עליה צפויים להיבחן לאחר הגשת תסקיר מעצר.

עיון בהחלטות הערכאות קמא מעלה כי קביעתן בנוגע לקיומן של ראיות לכאורה מבוססת בחומר הראיות שהונח בפניהן, ולמשל בחקירותיה של המתלוננת ובמסרונים ששלחה לה המבקשת. כך גם ביחס בנוגע לקביעה כי קיימות עילות מעצר של מסוכנות ושיבוש, והצורך בבחינת מסוכנותה של המבקשת כלפי קטינים עלה גם בהחלטה מיום 21.10.2020 עליה נסמכת המבקשת. כאמור, בית משפט השלום לא סתם את הגולל על האפשרות להקל בתנאי מעצר הבית של המבקשת, ואלו יבחנו בדיון הקרוב (השוו בש"פ 5564/11 פלוני נ' מדינת ישראל (8.8.2011)). אכן, תסקיר מעצר אינו בבחינת תסקיר-חובה (בש"פ 27/15 יונס נ' מדינת ישראל (15.1.2015)), אך אין בכך כדי להקים בנסיבות העניין עילה להתערבות בהחלטה, התחומה לדל"ת אמותיו של המקרה.

6. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ח בחשון התשפ"א (15.11.2020).

ש ו פ ט
